

D ů v o d y: — —

Nař. rozhodnutím odepřelo žal. min. obci Bratislavě prodloužití právo vybíratí mýto na železnici. Rozhodnutí toto odůvodnilo poukazem na svůj výn. z 23. prosince 1921 č. 64.612/XIa-21, kterým bylo povoleno prodloužení práva k vybírání mýtného, uděleného výnosem z 23. srpna 1920 č. 41.053/XI-20, do 30. června 1922 s u p o z o r ň ě n í m, že s dalším prodloužením nelze počítati. Nař. rozhodnutí má zřejmě ten smysl, že se obci Bratislavě zakazuje po 30. červnu 1922 mýtné (dlažebné) vůbec vybíratí. Tak mu rozuměla také obec Bratislava.

Ve stížnosti k tomuto soudu podané namítá obec, že nabyla z povolení uděleného býv. uh. min. obchodu vynesemím z 1. července 1909 na základě zák. čl. I. z r. 1890 právo vybíratí dlažebné (mýto) na 25 let, a dovoluje z toho, že jí před uplynutím této doby nemůže býti bráněno nabyté právo mýtné vykonávati, ježto cit. zák. čl. I. z r. 1890 takového způsobu odnětí práva mýtného nezná.

Nss vyslovil již v nál. Boh. 2775 adm. právní náhled, že podle zák. čl. I. z r. 1890, který po této stránce nebyl pozdějším zákonodárstvím změněn, nemůže udělené právo vybíratí dlažebné (mýto) jednostranným aktem min. býti odňato. Pokud tedy nař. r o z h o d n u t í st-lce odnímá právo, jehož z povolení z 1. července 1909 nesporně nabyla, není ve shodě se zákonem. Zbývá jen otázka, zdali řečené právo odňato nikoli teprve nař. rozhodnutím, nýbrž některým rozhodnutím předcházejícím a nevešlo-li toto předcházející rozhodnutí v moc práva, v kterémžto případě by se arci nss nemohl zabývati otázkou zákonnosti rozhodnutí moci právo nabyvšího (§ 21 zák. o ss).

Avšak v p ř e d c h á z e j í c í c h aktech úředních ve věci této vydaných není vůbec možno naléztí výrok, jímž odnětí práva mýtného obci bratislavské bylo vysloveno. Nestalo se tak vynesemím z 23. srpna 1920, kterým vysloveno v čl. VII zrušení dosavadních práv administrativním výborům samosprávných měst uherských ministerstvem obchodu udělených, neboť ve vynesení tomto výslovně jest vyjmuta municipální město Bratislava, takže není ani třeba zabývati se otázkou, zda by řečené vynesení bylo způsobilé odejmouti obci Bratislavě právo vybíratí mýto (dlažebné).

Odnětí práva tohoto nebylo však vysloveno ani výnosem z 23. prosince 1921, kterým se pouze u p o z o r ň u j e, že s dalším prodloužením práva výnosem z 23. srpna 1920 uděleného nelze v žádném případě počítati. Nemá tedy akt tento již dle svého znění povahu rozhodnutí právní moci schopného o t r v á n í práva mýtného, zejména pokud jde o právo udělené vynesemím z 1. července 1909.

Není tedy žádného právního základu, o který by se zásadní odnětí práva tohoto mohlo opřítí, a bylo proto nař. rozhodnutí, pokud v něm odnětí to jest vysloveno, zrušiti pro nezákonnost.

Otázka výše tarifu mýtného, která nebyla vůbec na sporu, zůstává tím ovšem nedotčena.

Č. 3322.

P o z e m k o v á r e f o r m a: * Předpis § 1 zák. z 30. března 1920 č. 81 Sb. neposkytuje osobám tam uvedeným subjektivní nárok na příděl zabrané půdy.

(Nález ze dne 5. března 1924 č. 3761).

V ě c: Městská obec L. proti státnímu pozemkovému úřadu o přidělení pozemků.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

D ů v o d y: St-lka se přihlásila o přiděl půdy k účelům stavebním a žádala, aby jí od velkostatku V. přiděleny byly parcely č. kat. — — — v L. ve výměře 1 ha, 71 a, 62 m² k arondování městských sadů na návrší Svobody.

Usnesením obvodové úřadovny stpú-u z 26. srpna 1922 byla žádost ta zamítnuta jako neodůvodněná a usnesení to bylo nař. rozhodnutím potvrzeno.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou neshledal nss důvodnou.

Nař. rozhodnutí odvolavši se na důvody připojené k usnesení obvodové úřadovny, nevyhovělo žádosti st-lčině o přiděl pozemkových parcel podané na formuláři pro přiděl zabrané půdy k účelům stavebním, ale obsahující nárok na půdu k zaokrouhlení městských sadů, z toho důvodu, že přiděl půdy k účelům stavebním může se státi jen v rozsahu nejnütnejším a jen tam, kde z povahy všech okolností nesporně vyplývá, že přiděl nesnese odkladu do definitivního převzetí celé hospodářské jednoty, což žadatelka v daném případě neprokázala, nehledíc k tomu, že jde o přiděl parcel k rozšíření parku, který za daných okolností úplně postačuje.

Stížnost shledává v rozhodnutí tom nezákonnost, poněvadž prý § 1 zák. z 30. ledna 1920 č. 81 Sb. předpisuje, že zabranou a převzatou půdu je s t přiděliti obcím, z čehož dovozuje, že st-lka má subjektivní požadovací právo na přiděl zabrané půdy. Názor tento není správný.

Již dle § 10 zák. z 16. dubna 1919 č. 215 Sb. může stát převzatý majetek pro účely všeobecně užitečné podržeti, tudíž jenom, co sám pro sebe ponechati nechce, rozdělití mezi osoby, které splňují určité podmínky. Svrchu cit. zákon přidělový, jenž jest oním zvláštním zákonem, na nějž již § 10 zák. záb. poukazuje, tuto zásadu zachoval v platnosti. Je-li tedy státu ponechána volnost, aby s á m p r o s e b e zabranou půdu podržel a ji vůbec nepřidělil, nutno z toho dojíti k závěru, že nikomu nepřisluší právní nárok na to, aby se mu přidělem dostalo podílu na zabrané půdě vůbec, tím méně, aby se mu přidělu dostalo v určitý čas, v určitém pořadí (§ 17 příd. zák.) a právě těch pozemků, které si sám určil.

Při tomto stavu nemůže st-lka důvodně tvrditi, že nějaké její právo bylo nař. rozhodnutím poškozeno, byla-li její žádost o přiděl pozemků svrchu jmenovaných zamítnuta.

Žal. úřad odepřev st-lce přiděliti určité pozemky v určité době, neporušil tudíž nižádný zák. a bylo proto stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3323.

O b e c n í v o l b y: I. * Tisková chyba v názvu strany ve volebních lístcích může za okolností býti vadou volebního řízení ve smyslu § 56 voleb. řádu do obcí. — II. * Pro tvrzenou posměšnost jistého výrazu, jehož použití ve volebním lístku bylo kvalifikováno jako vada, musí býti